

רע"פ 5207/14 - מנשה חלימה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5207/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: מנשה חלימה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 2.7.2014 בעפ"ג 17576-01-14 שניתן על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - סג"נ ומ' סוקולוב ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד מיקי חובה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (הנשיאה ד' ברלינר, סגן הנשיאה ג' קרא, והשופטת מ' סוקולוב) בעפ"ג 17576-01-14 מיום 2.7.2014, אשר במסגרתו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב (השופטת ל' מרגולין-יחידי) בת"פ 20429-06-10 מיום 6.8.2013.

2. המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בהתאם לכתב אישום מתוקן בעבירת מרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בשל כך שהתחזה לסוכן ביטוח וקיבל בכזב כספים מאדם אחר עבור השתתפות במכרז לרכישת דירה וכלי רכב. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי יעתרו יחדיו להשתתף 6 חודשי מאסר שירוצו

עמוד 1

בעבודות שירות. הממונה על עבודות שירות ציין בחוות דעתו כי העבירה בוצעה שעה שהמבקש ריצה עונש מאסר על דרך עבודות שירות, וקבע כי הוא אינו מתאים להשמה. לנוכח האמור עתר המבקש לחזור בו מהודאתו אך בית משפט השלום לא נעתר לבקשתו. בסופו של דבר, בית משפט השלום השית על המבקש עונש שכלל 9 חודשי מאסר בפועל. על עונשו ועל דחיית בקשתו לחזרה מהודיה ערער המבקש לבית המשפט המחוזי אך ערעורו נדחה. לטענת המבקש בבקשה שלפניי, הממונה על עבודות שירות אינו מוסמך "להעניש" את המבקש אך בשל העובדה שביצע עבירה בזמן שריצה את עונש עבודות השירות. כן נטען כי חוות דעתו של הממונה כבלה את שיקול דעתו של בית משפט השלום.

3. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הדיון אשר מציע המבקש לקיים בעניין היקף סמכותו של הממונה על עבודות שירות אינו נדרש בנסיבות המקרה הנוכחי, כפי שיפורט להלן, ומשכך אינו מצדיק מתן רשות ערעור (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

4. בית משפט השלום מצא להעמיד את עונשו של המערער על 9 חודשי מאסר בפועל, וציין כי "בנסיבות אלה אני סבורה כי יש צורך בהרתעתו האישית במסגרת הענישה" (בעמ' 57, ש' 30). בית המשפט המחוזי ציין כי למבקש ניתנה בעבר הזדמנות לריצוי מאסר על דרך של עבודות שירות אך הוא "ניצל את היד שהושתה לו באופן מכוער ביותר" ובהמשך "צדק בית המשפט קמא כאשר קבע שהמתחם המשתקף מהסדר הטוען אינו מייצג נכונה לא את חומרת העבירה ולא את נסיבותיה. צדק בית המשפט קמא בשקלול שעשה בתוך המתחם שנקבע על-ידו לעניין גזר הדין כאשר הטיל על המערער בסופו של יום 9 חודשי מאסר בפועל" (בעמ' 7, ש' 11-14). בנסיבות אלה, סבורני כי השאלה שמעורר המבקש אינה רלבנטית לעניין הנדון שכן ממילא חומרת מעשיו אינה מצדיקה עונש מקל בדמות עבודות שירות.

5. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית. משכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' באב התשע"ד (29.7.2014).

שׁוֹפֵט